

Sygnatura akt II K 1208/12

Ds. 2308/12 Prok. Rej. w Oleśnicy

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Andrzej Lewandowski**

Protokolant: Anna Niełacna

Przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniach 4 kwietnia 2013 r. oraz 25 kwietnia 2013 r. w O. na rozprawie

sprawy

K. K.

syna R. i Z. z domu C.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego o to, że

1. w dniu 13 czerwca 2012 roku w O. na ul. (...) z kanału kablowego zabrał w celu przywłaszczenia 5 m kabla wchodzącego w skład linii kolejowej czym zakłócił w części działanie tej linii oraz spowodował straty w mieniu o wartości 600 zł na szkodę (...) (...) przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 254 a § 1 k.k.

2. w dniu 16 czerwca 2012 roku w O. na ul. (...) z kanału kablowego zabrał w celu przywłaszczenia 5 m kabla wchodzącego w skład linii kolejowej czym zakłócił działanie tej linii oraz spowodował straty w mieniu o wartości 600 zł na szkodę (...) (...) przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 254 a § 1 k.k.

3. w dniu 18 czerwca 2012 roku w O. przy ul. (...) z kanału kablowego zabrał w celu przywłaszczenia 3 m kabla wchodzącego w skład linii kolejowej czym zakłócił działanie tej linii oraz spowodował straty w mieniu o wartości 300 zł na szkodę (...) (...) przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 254 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie pierwszym części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 254a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 254a § 1 k.k. wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **K. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie drugim części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 254a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 254a § 1 k.k. wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego **K. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie trzecim części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 254a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 254a § 1 k.k. wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący **3 (trzy) lata**;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia **18 czerwca 2012 r. do dnia 19 czerwca 2012 r.**, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (...) (...) przy ul. (...) kwoty **1.500 (tysiąc pięćset) złotych**;

VIII. na mocy art.44§2k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku torby podróżnej oraz siekiery, opisanych szczegółowo w pkt. 1 poz.2 oraz poz.3 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 23 czerwca 2012r., przechowywanych w (...)

IX. na podstawie art.230§2k.p.k. zarządza zwrot pokrzywdzonemu kabla elektrycznego w postaci wiązki drutów oraz kabla żyłowego, opisanych szczegółowo w pkt. 1 poz.1 oraz poz.4 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 23 czerwca 2012r., przechowywanych w (...)

X. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze oraz §14 ust.1 pkt. 1 oraz §14 ust.2 pkt. 3 w zw. z art. §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **adv. J. Z.** kwotę 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100), w tym 41,4 (czterdzieści jeden 40/100) złotych podatku VAT, tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

II K 1208/12

UZASADNIENIE

Oskarżony K. K. w dniu 13 czerwca 2012 r. około północy wziął torbę podróżną oraz siekiere i udał się na ul. (...) w O.. Tam odsunął betonowe osłony i z kanału wyciął siekiere grubo miedziany, wielożyłowy kabel z linii automatyki sterującej ruchem, biegnącej wzdłuż torów kolejowych, który następnie opalił i sprzedał w jednym z punktów skupu złomu we W..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 29-30,

zeznania świadka J. S. – k. 23,

zeznania świadka S. Z. – k. 14,

protokół oględzin miejsca – k. 8,

zeznania świadka T. N. – k. 132,

zeznana świadka M. W. – k. 132,)

W dniu 16 czerwca 2012 r. oskarżony ponownie udał się na ul. (...) i w identyczny jak poprzednio sposób wyciął 5 m wielożyłowego kabla, który również sprzedał na skupie złomu we W..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 29-30,

zeznania świadka J. S. – k. 23,

zeznania świadka S. Z. – k. 14,

protokół oględzin miejsca – k. 8,

zeznania świadka T. N. – k. 132,

zeznana świadka M. W. – k. 132,)

W dniu 18 czerwca 2012 roku w O. na ul. (...) oskarżony z kanału kablowego należącego do (...) (...) zabrał w celu przywłaszczenia 5 m kabla wchodzącego w skład linii kolejowej. W trakcie dokonywania zaboru mienia, uruchomiła się sygnalizacja kontroli kabli, która ze względu na częste na tym odcinku torów kradzieże, została zamontowana na tym odcinku trakcji kolejowej. Po włączeniu się wspomnianej sygnalizacji, dyżurny ruchu powiadomił o zdarzeniu zastępcę naczelnika sekcji eksploatacyjnej w O., który natychmiast po otrzymanej informacji zgłosił to zdarzenie w (...) w O.. W trakcie wykonywania czynności służbowych, około godziny 14:45, policjanci dokonując penetracji przyległego do miejsca kradzieży terenu, na ul. (...) zauważyli mężczyznę, który szedł z dużą torbą podrózną i na ich widok zaczął zachowywać się nerwowo. W trakcie legitymowania okazało się, że jest nim oskarżony. Po wylegitymowaniu K. K. przeszukano również jego torbę podrózną, w której znaleziono wielożyłowy kabel o długości około 3 metrów oraz siekierę. Po zatrzymaniu funkcjonariusze policji wraz z oskarżonym udali się na miejsce kradzieży, gdzie pracownicy (...) z siedziba w O. oświadczyli, że kabel znaleziony przy oskarżonym jest identyczny jak ten który został odcięty od linii kolejowej. W związku z tym K. K. został zatrzymany i osadzony w (...) O., celem wyjaśnienia sprawy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 29-30,

zeznania świadka J. S. – k. 23,

zeznania świadka S. Z. – k. 14,

protokół oględzin miejsca – k. 8,

zeznania świadka T. N. – k. 132,

zeznana świadka M. W. – k. 132,)

W toku postępowania przygotowawczego dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia czynu jak również jego aktualnego stanu zdrowia oraz zdolności do udziału w postępowaniu. Biegli w opinii z dnia 17 października 2012 r zgodnie stwierdzili, że oskarżony K. K. nie jest aktualnie chory psychicznie w rozumieniu psychozy i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie jest on również upośledzony umysłowo. W krytycznym czasie oskarżony, w odniesieniu do stawianych mu zarzutów nie miał zniesionej, ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, wobec czego nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i § 2 k.k. i oskarżony może brać udział w postępowaniu. Biegli stwierdzili natomiast, że oskarżony cierpi na zespół uzależnienia

spowodowany długotrwałym używaniem alkoholu, heroiny oraz clonazepamu, a także przed kilkoma laty podjął próbę samobójczą poprzez przedawkowanie narkotyków. Jednak wymienione zaburzenia nie miały znaczenia dla oceny poczytalności oskarżonego, biorąc pod uwagę czas i okoliczności zarzutów.

(dowód: opinia sądu – psychiatryczna – k. 39-41)

Oskarżony K. K. urodził się w dniu (...) w O.. Ma wykształcenie podstawowe, posiada zawód konserwator konstrukcji mostowych. Nie jest nigdzie zatrudniony i utrzymuje się z prac dorywczych. Jest kawalerem, obecnie nie pozostaje w żadnym związku. (...). Zamieszkuje wraz z matką oraz synem w O.. K. K. był karany sądownie. Ostatni raz skazany wyrokiem z dnia 29 października 2010 r. sygn.. akt: II K 872/10.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 29,

zapytanie o karalność – k. 53-55,

odpis wyroku z dnia 29 października 2010r. – k. 56a-68)

Przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W trakcie swoich wyjaśnień potwierdził jednak, że został faktycznie złapany i miał przy sobie przewód i siekierę. Kwestionował jedynie dokonanie dwóch wcześniejszych czynów, z którymi jak stwierdził nie miał nic wspólnego. W toku postępowania przygotowawczego oskarżony dwukrotnie złożył jednak odmienne wyjaśnienia, w których przyznał się do popełnienia trzech czynów. Podał w nich, że w nocy 13 czerwca 2012r. wziął torbę podróżną i poszedł na ul. (...) w O., gdzie po odsunięciu betonowej osłony wyciął z kanału gruby miedziany kabel wielożyłowy. Potem opalił go i sprzedał na złomie we W.. Otrzymane pieniądze przeznaczył na jedzenie i papierosy. 16 czerwca 2012r. ponownie poszedł w to samo miejsce i ponownie wyciął siekierą 5 metrów kabla, który po opaleniu sprzedał na złomie we W.. 18 czerwca 2012r. około 14.00 po raz kolejny wyciął siekierą kabel, który schował do torby podróżnej. Następnie wracając ze skradzionym kablem został zatrzymany przez Policję. Po zatrzymaniu przyznał się również do wcześniejszych kradzieży.

Po odczytaniu wyjaśnień złożonych w dochodzeniu oskarżony stwierdził, że w trakcie przesłuchania Policjant mówił, że chodzi tylko o ostatnią sprawę. Dodał przy tym, że to nie są jego wyjaśnienia. Policjant kazał mu je szybko podpisać i twierdził, że widocznie nie przeczytał swoich wyjaśnień. Stwierdził również, że nie pamięta, aby składał drugie wyjaśnienia.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu sądowym nie zasługują na wiarę. Są one chaotyczne, sprzeczne z zebranymi dowodami, w szczególności z wyjaśnieniami samego oskarżonego składanymi w postępowaniu przygotowawczym oraz zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Przesłuchani przed Sądem świadkowie wskazali jednoznacznie, że oskarżony już po zatrzymaniu w dniu 18 czerwca 2012r. dobrowolnie wskazywał na dokonanie wcześniej dwóch podobnych kradzieży. Swoje wyjaśnienia w trakcie dochodzenia składał dwukrotnie i robił to spontanicznie. Przed złożeniem wyjaśnień został zapoznany z treścią zarzutu i miał pełną świadomość tego, że sprawa dotyczy trzech zdarzeń. W świetle tych okoliczności Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego składane w toku dochodzenia. Są one spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałych zebranych w sprawie dowodach.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się ponadto na dowodach w postaci zeznań świadków oraz protokoły oględzin miejsca zdarzenia. Wspólnie dowody te tworzą logiczną i spójną całość. Wzajemnie się uzupełniają i znajdują oparcie w zasadach racjonalnego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że sprawstwo wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd przyjął, że wszystkie czyny oskarżonego wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 254a§1 k.k. Odpowiedzialności określonej w tym przepisie podlega sprawca, który zabiera, niszczy, uszkadza lub czyni niezdatnym do użytku element wchodzący w skład sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, elektroenergetycznej, gazowej, telekomunikacyjnej albo linii kolejowej, tramwajowej, trolejbusowej lub linii metra, powodując przez to zakłócenie działania całości lub części sieci albo linii. Jest to nowy rodzaj przestępstwa,

wprowadzony nowelą do kodeksu karnego z dnia 31 sierpnia 2011r., która weszła w życie 12 listopada 2011r. Jego wprowadzenie podyktowane było nagminnością i skutkami tego typu zachowań, które często z uwagi na wartość skradzionego mienia były kwalifikowane jako wykroczenia, co nie przystawało do społecznej szkodliwości takich czynów w postaci negatywnych skutków dla działania sieci lub linii.

Zachowanie wskazane powołanym przepisem polega między innymi na zaborze („zabiera”) a zatem adekwatnie, jak w przypadku przestępstwa z art. 278§1 k.k. wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we własne władztwo sprawcy. Zachowanie takie skierowane jest do elementu a zatem części składowej sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, elektroenergetycznej, gazowej, telekomunikacyjnej albo linii kolejowej, tramwajowej, trolejbusowej lub linii metra. Lenią kolejową, stosownie do art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, jest "drogę kolejową mającą początek i koniec wraz z przyległym pasem gruntu, na którą składają się odcinki linii, a także budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego wraz z zajętymi pod nie gruntami". Ostatnim ze znamion czynu z art. 254a§1 k.k. jest skutek w postaci zakłócenia działania całości lub części linii lub sieci.

Analiza zachowania oskarżonego prowadzi do wniosku, że z całą pewnością wyczerpał on wszystkie znamiona przestępstwa z art. 254a§1 k.k. Kable wycięte przez oskarżonego stanowiły elementy linii kolejowej (urządzenia do prowadzenia ruchu) a ich wycięcie i opalenie a następnie sprzedanie jako złomu przekonuje, że był to zabór w rozumieniu przepisu art. 254a§1 k.k. Wycięcie fragmentu kabla systemu automatyki linii kolejowej niewątpliwie prowadzi do zakłócenia działania takiej linii a zatem stanowi skutek wskazany w powołanym przepisie.

Wymierzając kary jednostkowe za popełnione przestępstwa Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego oraz sposób jego zachowania. Oskarżony bez najmniejszej refleksji udawał się w dobrze znane mu miejsce i przy użyciu siekiery wycinał kawałki kabla, które sprzedawał w celu zdobycia środków na jedzenie i papierosy. Jak sam wskazał, kiedy skończyły mu się pieniądze z pierwszej kradzieży udał się ponownie w to samo miejsce i w ten sam sposób wyciął kolejny fragment przewodu. Świadczy to o jego lekceważącym stosunku do cudzej własności, lekceważeniu porządku prawnego, który już wcześniej naruszał. Oskarżony uczynił sobie z tego procederu łatwy sposób na zdobywanie środków finansowych. W ocenie Sądu takie zachowanie musi spotkać się z właściwą reakcją karną.

W oparciu o treść art. 85 k.k., uznając, iż zachodzą przesłanki do wymierzenia oskarżonej kary łącznej Sąd połączył, orzeczone oskarżonemu kary jednostkowe i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności. Wymierzając tą karę Sąd kierował się przede wszystkim prewencyjnymi względami oddziaływania kary. Bliski związek czasowy i rodzajowy między przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego nie przemawiał za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. W ocenie Sądu taki sposób wymiaru kary mógłby wzbudzić w oskarżonym błędne przekonanie o opłacalności dokonywania większej ilości przestępstw.

W oparciu o dyspozycje art. 69 § 1 i 2 k.k. Sąd uznał jednocześnie, iż zachodzą wszelkie przesłanki ku temu, aby w przypadku oskarżonego zastosować instytucje warunkowego zawieszenia wykonania kary. W ocenie Sądu wymierzona kara łączna z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczającym środkiem dla zrealizowania celów kary. Wymierzona kara w ocenie Sądu we właściwy sposób będzie oddziaływać na oskarżonego, który mimo zawieszenie wykonania kary nie popełni więcej przestępstwa. Należy podkreślić, że przy uwzględnieniu uprzedniej karalności skazanego nie mógł ujść uwadze Sądu fakt, iż prawie wszystkie uprzednie skazania oskarżonego związane były z jego uzależnieniem i dotyczyły przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Okoliczność ta w ocenie Sądu przemawia za wymierzeniem kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres jego zatrzymania przy zastosowaniu przelicznika wskazanego w tym przepisie.

W związku ze złożeniem przez pełnomocnika wniosku o naprawienie szkody w trybie art. 46 k.k. Sąd zobligowany dyspozycją tego przepisu zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody, której wartość ustalono w oparciu o wycenę przedstawioną przez upoważnionego przedstawiciela pokrzywdzonej spółki (zastępca naczelnika sekcji eksploatacji).

Na podstawie art. 44§2 k.k. są orzekł środek karny z postaci przepadku przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstwa tj. torby i siekiery zatrzymanych przy oskarżonym po popełnieniu ostatniego z czynów.

Przepis art. 230 § 2 k.p.k. stał się natomiast podstawą do zwrotu pokrzywdzonemu dowodu rzeczowego w postaci kabla elektrycznego, zatrzymanego przy oskarżonym, albowiem dowód ten stał się zbyteczny dla dalszego postępowania i podlegał zwrotowi uprawnionemu podmiotowi.

Na podstawie §19 i §20 w zw. z §14 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat J. Z. kwotę 221,40 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonej z urzędu. Stosownie do treści § 2 ust. 3 cytowanego rozporządzenia należności obrońców obejmują podatek od towarów i usług w wysokości 23%. Na kwotę tą składały się koszty obrony w postępowaniu przygotowawczym.

Stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49 poz. 233 z późn. zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania oraz od opłaty, mając na względzie obecną sytuację materialną i osobistą oskarżonego.